878/11

Den 19. oktober 2011 blev i sag nr. 79.691:

xxxxx xxxxxxx xxxxxx
xxxxxxxx xxx
xxxx xxxxxxx x

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har ulykkesforsikring i Alm. Brand Forsikring A/S. Han klager over, at selskabet har afvist at dække et anmeldt ulykkestilfælde sket i september 2004, hvor han faldt på en trappe og beskadigede venstre skulder.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at klagerens krav er forældet.

Efter henvendelse til egen læge blev klageren henvist til røntgenundersøgelse den 17/1 2007. Af patientjournalen fremgår bl.a.:

> "EPIKRISE:
> Endelig beskrivelse 2007-01-17 10:05
> Røntgenundersøgelse af venstre skulderled:
> Caput humeri står med normal afstand til acromion. Ingen bløddelsforkalkninger omkring caput humeri. Ingen degenerative forandringer i skulderleddet. I AC-leddet skønnes der at være en let øget afstand mellem distale klavikelende og acromion. Desuden er der en diskret, ca. 4 x 1 mm stor bløddelsforkalkning kranialt for distale klavikelende. Distale klavikelende står dog ikke for højt. Fundene tolkes som traumefølger.
> RD:
> diskrete traumefølger i AC-leddet
> normale forhold i skulderleddet."

Den 6/8 2007 blev klageren ultralydsscannet, og af patientjournalen fremgår bl.a.:

> "Umiddelbart symmetriske forhold med særdeles veludviklet muskulatur. Man kan dog antydningsvis ane atrofi af supraspinatus på venstre side.

Der er ingen lokal ømhed omkring skulderleddet. Han demonstrerer fuldstændig normal aktiv bevægelighed.
Ved abduktion imod modstand er der dog tydeligt nedsat kraft. Der er også lack sign ved infraspinatus. Negativ lift off test.
Der foretages ultralydsscanning
hvor man finder komplet ruptur af supraspinatus senen og i hvert fald partiel ruptur af infraspinatus senen. Subscapularissenen synes intakt men omvendt er der også let medial displacering af bicepssenen.
Skaden er hen ved et par år gammel og senerne har i hvert fald retraheret sig til kanten af acromion.
Jeg har sagt til patienten, at det formentlig ikke kan lade sig gøre at reparere senerne og hans gener ikke er graverende nok til at man vil foretage en muskel …… Der bestilles dog i første omgang en MR-scanning
for at klare forholdene omkring muskelatrofi og mulighed for repair.
Pt. er også blevet tilbudt en direkte artroskopi og evt. senesutur, hvis muligt, men han vil hellere have MR-scanning først."

Det fremgår af sagen, at selskabet modtog klagerens skadeanmeldelse den 22/11 2010.

I klageskemaet af 30/12 2010, modtaget i nævnet den 31/12 2010, anførte klageren bl.a.:

"**1. Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen. …**
Selskabet (Alm. Brand) har afvist min anmeldelse. Afvisning begrundes med forældelse. Afvisning er vedlagt som bilag. Nedenfor følger kort redegørelse for min sag:
Jeg oplevede smerte i venstre skulder ved fald op ad trappe september 2004. Jeg gik på daværende tidspunkt ud fra, at der blot var tale om en forstuvning, som kunne forsvinde og normaliseres vha. styrketræning. Jeg har i mange år dyrket moderat styrketræning og betragtede min skulder som værende stærk. Jeg er klar over, at en forstuvning kan tage sin tid, men da generne i skulderen ikke fortog sig som forventet, blev jeg 11. december 2006 af min læge henvist til røntgen. Resultatet af røntgenundersøgelsen var ikke tilfredsstillende, og jeg blev informeret af min læge om, at jeg skulle undersøges af specialist ved … Sygehus.
I august 2007 udførte man på … Sygehus en ultralydscanning, som heller ikke entydigt viste, om der var tale om en skade, som ikke kunne helbredes. Jeg troede stadig på, at en reparation var mulig - alternativt at træning kunne holde evt. problemer i ave - jeg havde indtil da kunnet holde skulderen acceptabelt fungerende ved træning og havde indtil da ikke set skaden som en forsikringsrelateret skade.
Lægen ved … Sygehus henviste til MR-scanning.
Den 14. januar 2008 forelå resultatet af MR-scanningen: Det var nu ikke sikkert, at det kunne lade sig gøre at reparere skaden og fjerne smerterne. Det var først på dette tidspunkt, at det gik op for mig, at skaden var alvorlig. Jeg indvilligede i at få en diagnostisk artroskopi, som blev udført den 4. marts 2008.
Operationen viste komplet ruptur af supraspinatus senen - desuden skade på rotatorchffen inddragende infraspinatus senen. Jeg forlod behandlingen ved … Sygehus med rådgivning fra fysioterapeut vedr. øvelser som skulle kunne hjælpe på påvirket muskulatur i skulder og ryg og således fjerne/minimere smerterne. 2008-2009 frem til sommer 2010 synes jeg, at jeg kunne holde skaden/symptomer i ave via træning - jeg så stadig ikke resultatet af mit fald som en forsikringsrelateret skade.

Fra sommeren 2010 til nu er symptomer og smerter drastisk tiltaget. Jeg har svært ved at løfte mine børn, svært ved at sove om natten, dels grundet skuldersmerter, dels grundet smerter i den muskulatur i ryggen, som skuldermuskulaturen påvirker (det var bl.a. den muskulatur, øvelserne fra fysioterapien skulle holde på plads).
Hvorfor anmelder jeg først skaden nu?
Følgerne af mit uheld er kommet gradvist, og jeg har ikke i starten af forløbet tænkt, at der kunne være tale om en så alvorlig ulykke, at der var tale om en forsikringsrelateret skade.

2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? …
Da jeg som følge af henvisninger i lægeverdenen ikke har set skaden som værende irreversibel før 14. januar 2008 og derfor - i al ærlighed - ikke har set skaden som værende en forsikringsrelateret skade, ønsker jeg anerkendelse af, at anmeldelsen tidsmæssigt tager udgangspunkt i MR-scanningen af 14. januar 2008 - min anmeldelse til Alm. Brand er derfor ikke forældet som selskabet hævder."

Dertil har selskabet i brev af 2/2 2011 bl.a. bemærket:

"**Begrundelse**
Kunden har i januar og august måned 2007 fået oplyst, at der var varige skader efter hændelsen i sommeren 2004. Det fremgår af journaludskrift fra 6. august 2007, at der er konstateret en totalruptur af supraspinatus senen og en partiel ruptur af infraspinatus senen.

Kunden har samtidig fået at vide, at senerne formentlig ikke kunne repareres.

Vi har herefter gjort gældende, at kunden senest i 2007 var bekendt med, at hændelsen havde efterladt en varig skade og at kravet var forfaldent og at kravet derfor var forældet med udgangen af 2009. Dette efter de gamle forældelsesregler.

Jævnfør overgangsordningen skal sagen ligeledes være forældet efter den nye forældelseslov. Efter ny lov er kravet forfaldet senest den 6. august 2007. Formentlig kunne et langt tidligere tidspunkt lægges til grund, hvis man tog udgangspunkt i kundes smertehistorik.

Efter de nye forældelsesregler er kravet forældet senest den 6. august 2010.

Da skaden således er forældet efter både nye og gamle forældelsesregler, så har vi fastholdt, at kravet samlet set er forældet."

Med henvisning til selskabets bemærkninger har klageren i brev af 21/2 2011 til nævnet bl.a. anført:

"Selskabet refererer til, at jeg i 2007 har fået diagnose, som indikerer en brist af supraspinatussenen, og afviser derfor min klage som v**æ**rende anmeldt for sent.

Mit synspunkt er dog et andet:
Gennem skadeforløbet har min læge refereret til de igangværende undersøgelser med det udgangspunkt, at vi ikke har været helt sikre på skadens omfang, og om hvorvidt der var mulighed for helbredelse.

Jeg var ikke sikker på skaden og dens omfang før januar 2008, hvor resultatet en MR- scanning giver endelige facts.

Som konsekvens heraf fik jeg i 2008 også udført en kikkertoperation, der ligesom MR scanningen viste, at supraspatus-senen har **æ**ret udsat for Mompiet ruptur. Den viste også at musklen ikke kunne reddes.

Jeg fik her øvelser af fysioterapeut, og ved stædig træning indtil 2010 har jeg kunnet holde smerterne på afstand og sikre en normal brugbar funktion i skulderen. I 2010 gik det dog ikke længere, og skulderens blev hastigt reduceret uden tegn på mulig bedring.

Det er på dette**,** tidspunkt jeg ser mig selv som værende erstatningsberettige , og anmelder skaden.

Jeg har været kunde med heltidsulykkesforsikring ved selskabet siden 2002 - altså inden skaden opstod, og selskabets handling i denne sag undrer mig meget. Jeg opfatter selskabets handling som et tydeligt forsøg på at unddrage sig erstatningspligt jfr. den forsikring, jeg i årene frem til nu har betalt for.

Jeg ser frem til ankenævnets afgørelse.

Jeg vil gerne henvise til lign. sag, sag nr. 77.303."

Hertil har selskabet i brev af 15/3 2011 bl.a. bemærket:

"På baggrund af kundens bemærkninger skal vi fastholde, at kunden ved ultralydsscanning den 6. august 2007 har fået oplyst, at der var tale om en total ruptur, og at den formentlig ikke kunne rekonstrueres.

Med henvisning til den nævnte kendelse 77.303, så adskiller den sig fra nærværende ved, at Nævnet lagde til grund, at hans kendskab til skadens reelle omfang først forelå i forbindelse med scanning den 10. oktober 2008. Skaden blev anmeldt 20. januar 2009, hvilket vil sige tre måneder efter hans kendskab til skaden.

Vi har ikke yderligere bemærkninger og finder sagen kan afgøres på det foreliggende."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**10. Forældelse**
10.1.
Forsikringen dækker ikke for et ulykkestilfældes følger, der viser sig senere end 5 år efter at ulykkestilfældet er indtrådt. Dette gælder også for opståede forværringer.

Ligeledes dækker forsikringen ikke for skader der anmeldes senere end 5 år efter ulykkestilfældets indtræden. Fristen regnes fra skadedato og til skriftlig anmeldelse modtages af Alm. Brand.

10.2.
Erstatningskrav der anmeldes senere end 6 måneder efter at sikrede har eller burde have konstateret, at et skadetilfælde har medført varige følger, er ikke dækket af forsikringen, jvf. endvidere seneste frist i pkt. 10.1.

10.3.

Har Alm. Brand afvist at betale erstatning, bortfalder sikredes krav, med mindre den sikrede inden 6 måneder efter afvisningens modtagelse indbringer sagen for Ankenævnet for Forsikring, jvf. pkt. 9, eller for domstolene.

Fristen for indsigelse løber fra det tidspunkt hvor den sikrede skriftligt har modtaget meddelelse om afvisningen. Meddelelsen fra Alm. Brand vil indeholde oplysning om hvornår fristen udløber, hvordan fristen afbrydes, og virkningen af at fristen ikke afbrydes.

10.4.
De almindelige forældelsesfrister i Lov om forsikringsaftaler finder også anvendelse, medmindre disse er begrænset af ovennævnte bestemmelser i pkt. 10.1 - 10.3."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen, herunder de lægelige akter, finder nævnet, at klageren i hvert fald efter den 6/8 2007, hvor han blev underrettet om resultatet af ultralydsscanningen, har haft grund til at tro, at ulykken fra september 2004 har resulteret i en skade, der har kunnet give anledning til et krav mod selskabet.

Nævnet finder herefter at måtte erklære sig enigt med selskabet i, at klagerens eventuelle krav er forældet forud for sagens indbringelse for nævnet den 31/12 2010, jf. den tidligere og nuværende bestemmelse i forsikringsaftalelovens § 29.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

_____

Klageren får ikke medhold.

Marianne Højgaard Pedersen
formand

udskriften bekræftes

Henning Jønsson